Lietas Nr. 13190001215

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā

Daugavpilī 2016. gada 12. septembrī

Daugavpils tiesa
šādā sastāvā: tiesnese J. Baufale,
piedaloties prokuroram I. Kravcevičam
un aizstāvim J. Radionovam,
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā
/pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts Krimināllikuma 176. panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.
Tiesa

k o n s t a t ē j a

[1] 2015. gada 23. maijā, ap plkst. 22.00 /pers. B/ personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās ar /pers.F/Daugavpils pilsētas mikrorajona Jaunā Forštadte meža masīvā mantkārīgā nolūkā uzbruka /pers. E/. /pers. F/ izdarīja /pers. E/ sitienu ar dūri pa degunu, no kā cietušais nokrita uz zemes. Pēc kā /pers. F/ gulošajam /pers. E/ izdarīja vēl dažus, ne mazāk kā divus, sitienus ar dūri pa seju. /pers. B/ tajā laikā pārmeklēja /pers. E/ apģērba kabatas, pēc tam norāva no kakla /pers. E/ piederošo zelta ķēdīti 500 *euro* vērtībā. Pēc kā /pers. F/ un /pers. B/ ar nolaupīto nozuda.

Laupīšanas uzbrukuma rezultātā /pers. E/ tika nodarīti šādi miesas bojājumi: zemādas asinsizplūdums kreisās acs apvidū, apakšlūpas nobrāzums, deguna kaulu lūzums, - kuri pēc sava rakstura kopumā pieskaitāmi viegliem miesas bojājumiem, kas izraisījuši veselības traucējumu uz laiku no septiņām līdz 21 dienai.

Tādējādi /pers.B/personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu, saistītu ar vardarbību (laupīšanu), tas ir, izdarīja smagu noziegumu, kas paredzēts Krimināllikuma 176. panta otrajā daļā.

[2] Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. B/ savu vainu neatzina un liecināja, ka noliedz faktu, ka uzbruka cietušajam un viņu sita. 2015. gada 23. maijā, laikā, kad notika uzbrukums cietušajam, viņš bija ciemos pie savas draudzenes /pers. H/ un nevarēja uzbrukt cietušajam. Pie /pers.K/viņš bija no 2015. gada 26. maija līdz 2015. gada 27. maijam.

Krimināllikuma 67. panta pirmās daļas 6. punktā ir noteikts aizdomās turētā pienākums norādīt uz faktu, ka noziedzīga nodarījuma izdarīšanas laikā viņš ir atradies citā vietā (alibi), vai uz Krimināllikumā paredzētu apstākli, kas izslēdz kriminālatbildību. Tomēr uz šādu faktu apsūdzētais ir norādījis tikai tiesas izmeklēšanas laikā. Turklāt viņa liecības par alibi ir pretrunā ar liecinieku /pers. J/ un /pers. K/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegtajām liecībām, kuras tika pārbaudītas tiesas izmeklēšanas laikā, kā arī ir pretrunā ar liecinieka /pers. L/ (*/pers. L/*) liecībām. Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst apsūdzētā /pers. B/ liecības par nepatiesām, kas dotas ar nolūku izvairīties no atbildības.

[3] Apsūdzētā vaina viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta ar cietušā un liecinieku liecībām, lietā esošajiem dokumentiem to kopumā.

[3.1] Cietušais/pers. E/ liecināja, ka 2015. gada 23. maijā, vakarā Daugavpils mikrorajonā Jaunā Forštate viņš iepazinās ar divām meitenēm, vienu sauc/pers.J/, otrās vārdu neatceras. Viņš nopirka meitenēm divas šampanieša pudeles, viņi kopā sēdēja netālu no meža un dzēra šampanieti. Kādā brīdī meitenes sagribēja pastaigāties pa mežu, un viņi trijatā aizgāja uz mežu. Meitenes gāja pirmās, cietušais gāja viņām pakaļ, turējās nedaudz tālāk no viņām. Viņi nogāja kaut kur 100 metrus, tad cietušais pamanīja, ka pretī nāk divi vīrieši. Viņš neskatījās vīriešiem acīs, viņš gāja pa savu ceļu. Pēkšņi viens vīrietis iesita cietušajam degunā, no kā cietušais nokrita uz zemes, no deguna tecēja asinis. Tad viņam vēl iesita ar dūri pa lūpu. Augšēja lūpa bija pāršķelta, no tās arī tecēja asinis. Viens vīrietis norāva cietušajam no kakla zelta ķēdīti. Otrs vīrietis, bet varbūt arī tas pats, kurš norāva ķēdīti, pārmeklēja cietušā kabatas. Viss notika ļoti pēkšņi, strauji. Vīrieši pēkšņi parādījās un pēkšņi pazuda. Cietušais nevarēs atpazīt šos vīriešus pēc sējas. Pēc viņa sajūtām divi vīrieši darbojās vienlaicīgi. Pēc uzbrukuma cietušais palika viens, viņš gulēja uz zemes. Kad viņam uzbruka vīrieši, viņš dzirdēja, ka viena meitene kliedza: "Nesitiet viņu!" Nākamajā dienā cietušais uzrakstīja iesniegumu policijā, aizbrauca uz slimnīcu, viņam konstatēja deguna kaula lūzumu un lūpas pāršķēlumu, izsniedza darbnespējas lapu. Nākamajā dienā atrada ķēdīti diennakts lombardā Viestura ielā, Daugavpilī. Viņš atbrauca uz lombardu, viņam pateica, ka naktī atveda un nodeva ķēdīti. Ķēdīte bija saplēsta divās vietās. Cietušais atpazina savu ķēdīti un paziņoja par to policijai. Lombardā viņam pateica, ka viena no šīm meitenēm nodeva ķēdīti uz sava vārda. Ķēdīte bija nodota par 200 *euro*. Cietušā ķēdīte maksāja ap 500 *euro*, tās svars bija 15 grami, un tā bija pilnīgi jauna.

Tiesai nav pamata neticēt cietušā sniegtajām liecībām, jo tās ir secīgas, konsekventas, apstiprinās ar citiem pierādījumiem, kuri tiek analizēti turpmāk, proti: ar liecinieču /pers. J/ un /pers. K/ liecībām pirmstiesas kriminālprocesa laikā, ar protokoliem par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām, ar liecinieka /pers. L/ (*/pers. L/*) liecībām, kā arī ar tiesu eksperta atzinumu Nr.113-P, ar izņemšanas un apskates protokoliem.

[3.2] Liecinieks/pers. F/ liecināja, ka 2015. gada 23. maijā, ap plkst. 22.30 mežā viņš gāja viens pats, arī viens pats uzbruka cietušajam, izdarīja viņam trīs sitienus. Pēc notikuma viņš satika meitenes pie mājas un uzprasījās pie viņām ciemos. Trijatā aizgāja uz mājām pie vienas no meitenēm. Tur /pers.F/iedeva meitenēm salabot ķēdīti, kuru viņš nolaupīja cietušajam, pateica, ka ķēdīte ir viņa, pēc tam viņi aizbrauca to nodot lombardā. Ķēdīti nodeva meitene uz sava vārda un ar savu pasi. /pers. F/ sadalīja naudu, iedeva /pers.J/ 30 *euro*. Ar viņiem kopā bija vēl kaut kas, bet tas nebija /pers. B/. Ar /pers.B/ /pers.F/ ir pazīstams. Zina, ka /pers. B/ ir neapšaubāms alibi. Spēļu zālē "Vulkan" viņi bija trijatā – /pers. F/ un divas meitenes.

Tiesa atzīst apsūdzētā /pers. F/ liecības par nepatiesām, kas dotas ar nolūku palīdzēt /pers. B/ izvairīties no atbildības, jo tās nav konsekventas,

ir pretrunā ar cietušā un lieciniekusniegtajām liecībām.

[3.3] Lieciniece/pers. J/ tiesas sēdē liecināja, ka nepazīst apsūdzēto, kas atrodas tiesas zālē, tas ir, /pers. B/. Notikuma vakarā pavadīja laiku spēļu zālē "Vulkan" ar citu vīrieti vārdā/pers.B/, kurš bija ar ūsām un zemāka auguma. Tomēr, sniedzot atbildes uz lietas dalībnieku jautājumiem, /pers. J/ atzina, ka ir pazīstama ar apsūdzēto /pers. B/. /pers. J/ liecināja, ka 2015. gada 23. maijā, vakarā Daugavpils mikrorajonā Jaunā Forštadte, mežā, viņa un viņas draudzene /pers. K/ kopā ar cietušo satika /pers. F/. /pers. F/ uzbruka cietušajam. /pers. B/ mežā nebija, un viņš nesita cietušo. /pers. B/ tajā laikā bija pie /pers. K/ mājas kāpņutelpas. Atnāca viņš tad, kad /pers. J/ vai /pers. K/ ar viņu sazvanījās. /pers. K/ dzīvoklī, pēc tam lombardā un vēlāk spēļu zālē "Vulkan" kopā ar /pers. J/, /pers. K/ un /pers. F/ bija tiesas zālē esošais /pers. B/. Pirmstiesas izmeklēšanā viņa sniedza nepatiesas liecības daļā par /pers. B/ piedalīšanos uzbrukumā cietušajam, jo policijas darbinieki draudēja viņai, ka ievietos viņu kopā ar bērnu īslaicīgās aizturēšanas vietā.

[3.3.1] Lieciniece/pers. K/ liecināja, ka 2015. gada 23. maijā, vakarā viņa ar savu draudzeni /pers. J/vu sēdēja uz soliņa pie /pers. K/ mājas kopā ar vīrieti, kuru viņas satika pie veikala "Mego". Iepriekš viņai ar draudzeni bija plāni aizbraukt uz centru, bet nebija autobusu, tomēr vēlāk viņas nolēma aizbraukt, tāpēc gāja ar kājam caur mežu uz pieturu mikrorajonā Poguļanka. Kad viņi gāja pa mežu, vīrietim, kurš bija kopā ar viņām, uzbruka viens cilvēks – /pers. F/, iesturna cietušo grāvī. /pers. K/ redzēja, ka /pers. F/ izdarīja apmēram divus sitienus cietušajam. /pers. K/ un /pers. J/ aizskrēja uz mājām un pie /pers. K/ mājas satika /pers. B/, kurš tur jau atradās. Pēc tam viņi aizgāja uz /pers. K/ dzīvokli, kur /pers. F/ vai /pers. B/, lieciniece precīzi neatceras, nolika uz galda saplēsto ķēdīti, un /pers. B/ palūdza /pers. K/ salabot šo ķēdīti. Uz lombardu viņi aizbrauca četratā – /pers. J/, /pers. K/, /pers. F/ un /pers. B/. Lombardā saņemto naudu par nodoto ķēdīti /pers. B/ sadalīja uz visiem, jo viņi visi četri pēc tam aizbrauca uz speļu zāli "Vulkan". /pers. B/ iedeva /pers. K/ 50 *euro*. /pers. K/ paskaidroja, ka pirmstiesas izmeklēšanā viņa sniedza liecības par to, ka cietušajam uzbruka divi cilvēki – /pers. F/ un /pers. B/, tāpēc, ka policijas darbinieki pateica viņai, ka pastāv iespēja, ka viņu aizturēs kā līdzdalībnieci.

[3.3.2] Liecinieču/pers. J/ un /pers. K/ tiesas sēdē sniegtās liecības ir pretrunīgas, nav konsekventas, neatbilst lietā konstatētajiem faktiskajiem apstākļiem. Tāpēc tiesa atzīst tās par nepatiesām, kas dotas ar nolūku palīdzēt apsūdzētajam izvairīties no atbildības.

Savukārt /pers.J/un /pers. K/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības atbilst cietušā sniegtajām liecībām un tiesas izmeklēšanā konstatētajiem faktiskajiem apstākļiem. Nav pamata ticēt lieciniečuapgalvojumam, ka liecības tika sniegtas policijas darbinieku draudu rezultātā ievietot viņas īslaicīgas aizturēšanas vietā kopā ar nepilngadīgiem bērniem.

Ņemot vērā minēto, tiesa, taisot spriedumu, vadās no lieciniečuu /pers. J/ un /pers. K/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegtajām liecībām.

[3.4] Lieciniece/pers. J/ pirmstiesas izmeklēšanā liecināja, ka 2015. gada 23. maijā viņa kopā ar savu draudzeni /pers.K/ sēdēja uz soliņa pie /pers.K/ mājas Jaunās Forštadtes mikrorajonā, Daugavpilī, dzēra alu. /pers.K/visu laiku ar kādu runāja pa telefonu un sarakstījās. Pēc tam viņas aizgāja uz mežu, kur satika vīrieti ar suni. Vīrietis sāka runāt ar viņām un viņi trijatā – /pers. J/, /pers.K/un vīrietis gāja pa mežu un sarunājās. Viņiem priekšā pa celiņu izgāja /pers.B/ ar iesauku /iesaukums/ un /Pers.F/. Viņi pienāca klāt un vīrietis, kurš gāja kopā ar /pers. J/ un /pers. K/, viņiem pateica: „Sveiki, puiši!" Pēc tā /pers.B/ un /pers.F/ uzreiz uzbruka šim vīrietim un sāka viņu sist. Kurš konkrēti un kurā vietā izdarīja vīrietim sitienus, /pers. J/ neredzēja. Vīrietis sāka kliegt: „Puiši, par ko?" /pers. J/ kliedza, lai viņi izbeidz, bet /pers.B/ un/pers.F/viņu neklausīja. Tad /pers.K/ iekliedzās „Bēgam!", un /pers. J/ ar /pers.K/ aizskrēja mājas virzienā, bet /pers.B/un /pers.F/ palika mežā kopā ar vīrieti. /pers. J/ ar /pers.K/ aizskrēja līdz mājai, kur dzīvo /pers.K/, kur sēdēja uz soliņa. Aizskrienot līdz minētajam soliņam, /pers.K/sāka zvanīt/pers.B/vai/pers.F/, prasīja, kur viņi atrodas. Apmēram pēc 20 minūtēm pie viņām pie soliņa pienāca /pers.B/ un /pers.F/. Pēc tā viņi četratā aizgāja pie /pers.K/uz mājām. Mājās pie /pers.K/ kāds no puišiem, /pers.B/ vai /pers.F/, uz galda virtuvē nolika zelta ķēdīti, kura bija saplēsta trīs daļās - viena gara un divas īsas daļas./pers.B/pateica, ka viņš gribēja atpogāt ķēdīti, bet paņemot rokās, tā pārplīsa. No viņa vārdiem /pers. J/ saprata, ka šo ķēdīti /pers.B/ un /pers.F/ nozaga vīrietim mežā. Tā kā /pers.F/ drēbes bija asinīs, /pers.K/ ielika /pers.F/ drēbes mazgāties. Naktī, apmēram pulksten 00.00 viņi izsauca taksometru un četratā aizbrauca uz pilsētu. Pilsētā viņi aizbrauca līdz „zaļajam" lombardam Viestura ielā, kur /pers. J/ uz sava vārda nodeva nozagto ķēdīti, jo tikai viņai bija pase. Par ķēdīti lombardā iedeva 200 *euro*. Visu naudu /pers. J/ atdeva/pers.F/. /pers.F/ iedeva /pers. J/ un /pers.K/pa 30 *euro,* kopā – 60 *euro*. Pēc tā viņi aizbrauca pie/pers.K/uz mājām. Vēlāk viņi aizgāja uz spēļu klubu „Vulkan", kurš atrodas Jaunās Forštadtes mikrorajonā. /pers. J/ nospēlēja visu naudu spēļu automātos. Kā viņai ir zināms, /pers.K/, /pers.B/un /pers.F/ arī visu naudu nospēlēja spēļu automātos. Apmēram pulksten 5.30 (jau 2015. gada 24. maijā) viņi aizgāja uz mājām (lietas 1. sējuma 33.-37. lapa).

[3.5] Lieciniece/pers. K/ pirmstiesas izmeklēšanā liecināja, ka 2015. gada 23. maijā, pēcpusdienā /pers. K/ ar draudzeni /pers. J/ aizgāja uz veikalu „Mego", kurš atrodas Jaunajā Forštadtē. Veikalā viņas satika vīrieti, kurš sāka runāt ar /pers.J/un piedāvāja viņai kopā iedzert šampanieti. Minētais vīrietis nopirka šampanieti un viņi trijatā aizgāja uz parku, kur dzēra šampanieti. Ar vīrieti visu laiku runāja /pers.J/. Pēc kāda laika viņi trijatā aizgāja uz soliņu, kurš atrodas pie /pers. K/ mājas un turpināja dzert šampanieti. Vēlāk /pers.J/ sāka runāt, ka laiks braukt uz pilsētu, piedāvāja iet caur mežu pa taciņu līdz mikrorajonam „Poguļanka", iekāpt autobusā un braukt uz pilsētu. Tā viņi arī izdarīja, un /pers. K/, /pers.J/ un vīrietis kājām gāja pa taciņu Poguļankas virzienā. Pa ceļam vīrietis stāstīja par suņiem. Viņš vairāk runāja ar /pers.J/. Ejot pa taciņu apmēram 10 minūtes, /pers. K/ ieraudzīja, ka viņiem pretī nāk divi puiši. Kad viņi pienāca tuvāk, apmēram 3 metru attālumā, /pers. K/ atpazina vienu no puišiem - tas bija /pers.J/paziņa ar iesauku /iesaukums/, otrs puisis /pers. K/ nebija pazīstams. Pienākot viņiem klāt, kāds no puišiem (kā likās /pers. K/, - tas bija viņai nepazīstams puisis) vienu reizi iesita vīrietim ar roku sejas apvidū. No saņemtā sitiena vīrietis iekrita grāvī. Tad /iesaukums/un otrais puisis pienāca pie vīrieša, nepazīstamais puisis apsēdās uz vīrieša un sāka sist viņam ar dūrēm pa seju. Tajā brīdī /pers.J/ sāka skriet Jaunās Forštadtes virzienā. /pers. K/ pajautāja /iesaukums/ un otrajam puisim „Kas tas?" Uz ko /iesaukums/ atbildēja „Tātad tā vajag!" Pēc kā /iesaukums/ pienāca pie /pers. K/, pagrūda viņu un pateica: „Ej prom no šejienes!" Tad viņa aizgāja Jaunās Forštadtes virzienā, panāca /pers.J/ un pajautāja: „Kas notiek?" Uz ko /pers.J/ atbildēja: „Es no kurienes zinu, es redzēju to pašu, ko tu!" Pēc tā /pers.J/ sāka zvanīt /iesaukums/ Parunājot ar /iesaukums/ pa telefonu, /pers.J/ pateica, ka/iesaukums/viņai teicis, lai /pers. K/ projām neiet. Tad /pers.K/ ar /pers.J/ aizgāja pie /pers. K/ mājas, kur sēdēja uz soliņa. Apmēram pēc pusstundas pie viņiem atnāca /iesaukums/un otrs puisis. Pienākot pie viņām, /iesaukums/ uzreiz pateica /pers. K/ un /pers. J/: „Ja kas, Jūs neko neredzējāt!" Otrs puisis stādījās priekšā kā /pers.F/. Pēc tā /pers. K/ un /pers. J/ divatā aizgāja pie /pers. K/ uz mājām. Pa ceļam /pers. K/ pajautāja/pers.J/, kas tas par /pers.F/, uz ko/pers.J/atbildēja, ka viņš ir vietējais un ka nesen atbrīvojies no cietuma. Ienākot dzīvoklī, /pers. K/ durvis ar atslēgu neaizslēdza. Apmēram pēc divām minūtēm /pers. K/ dzīvoklī ienāca /iesaukums/ un/pers.F/. /iesaukums/ uzreiz iegāja virtuvē, kur uz galda nolika saplēstu zelta ķēdīti (trīs daļas) un paprasīja, lai /pers. K/ to saliek kopā. /iesaukums/ pateica, ka tā ir viņa ķēdīte. /pers. K/ salika ķēdīti kopā, un /iesaukums/ paņēma ķēdīti sev. Pēc tā /pers. K/, /pers. J/, /iesaukums/ un /pers.F/ar taksometru aizbrauca uz pilsētu. Pa ceļam /iesaukums/ Jūlijai palūdza nodot ķēdīti lombardā. /pers.J/ pajautāja: „Man problēmu nebūs? Kam pieder šī ķēdīte?" Uz ko /iesaukums/atbildēja: „Uzskati, ka tā ir mana ķēdīte, problēmu nebūs, es taču neesmu muļķis!" Tad /pers.J/ piekrita nodot ķēdīti lombardā. Piebraucot pie lombarda, viņi visi izkāpa no taksometra, /pers. K/ un /pers.J/ aizgāja uz lombardu, bet /iesaukums/ar /pers.F/ pārgāja pāri ielai un stāvēja tur. Lombarda darbiniekam ķēdīti iedeva /pers. K/, bet /pers.J/ to nodeva uz sava vārda. Par ķēdīti samaksāja 200 *euro*, visu naudu lombardā paņēma /pers.J/. Izejot no lombarda, visu naudu/pers.J/atdeva/iesaukums/. Pēc tā viņi atkal iesēdās taksometrā un aizbrauca uz Jauno Forštadti, uz spēļu klubu „Vulkan". Pa ceļam /iesaukums/ sadalīja par ķēdīti saņemto naudu. /iesaukums/ iedeva /pers. K/ 50 *euro*. Atbraucot uz spēļu klubu „Vulkan", kurš atrodas Jaunforštadtē, /pers.J/, /pers.F/, /iesaukums/ un /pers. K/ spēlēja spēļu automātus, pirka alu, cigaretes utt. Kad nauda beidzās, /pers. K/ ar /pers. J/ aizgāja pie /pers. K/ uz mājām, bet /iesaukums/ ar /pers.F/ kaut kur aizgāja. /datums/ atbrauca pie viņas un palūdza atļaut padzīvot pie viņas pāris dienas, /pers. K/ tam piekrita, bet 2015. gada 26. maijā pie viņas atbrauca policijas

darbinieki un aizturēja Treneri (lietas 1. sējuma 47.-52. lapa).

[3.6] No 2015. gada 26. maija protokoliem par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām izriet, ka /pers. J/ atpazina /pers. F/ un /pers. B/ kā personas, kuras 2015. gada 23. maijā, ap plkst. 22.00 Jaunās Forštadtes mežā uzbruka viņai nepazīstamam vīrietim (lietas 1. sējuma 38.-40., 41.-43. lapa).

No 2015. gada 26. maija protokola par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām izriet, ka /pers. J/ atpazina /pers. E/ kā personu, ar kuru 2015. gada 23. maijā viņa pastaigājās pa mežu un kurai mežā Jaunajā Forštadtē uzbruka viņas paziņas /pers.B/ un /pers.F/ (lietas 1. sējuma 44.-46. lapa).

[3.7] No 2015. gada 26. maija protokola par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām izriet, ka /pers. K/ norādīja uz /pers. F/ fotogrāfiju un liecināja, ka tieši šis vīrietis 2015. gada 23. maijā Daugavpilī, mežā iesita vīrietim pa seju, vīrietis nokrita, un /pers. F/ apsēdās uz vīrieša (lietas 1. sējuma 53.-55. lapa).

Saskaņā ar 2016. gada 26. maija protokolu par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām lieciniece /pers. K/ norādīja uz /pers. B/ fotogrāfiju un liecināja, ka viņas norādītajā fotogrāfijā viņa atpazīst vīrieti vārdā /pers.B/, ar iesauku /iesaukums/". 2015. gada 23. maijā, pēc tā, kad viņš ar/pers.F/mežā piekāva vīrieti, /pers.B/ parādījās zelta ķēdīte, kura bija saplēsta trijās daļās (lietas 1. sējuma 56.-58. lapas).

No 2015. gada 26. maija protokola par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām izriet, ka /pers. K/ atpazina /pers. E/ kā vīrieti, kuram Ruslans iesita pa seju, pēc kā vīrietis nokrita, bet Ruslans uz viņa apsēdās (lietas 1. sējuma 59.-61. lapas).

[3.8] Liecinieks/pers. L/ (*/pers. L/*) liecināja, ka viņš ir taksometra vadītājs. Pavasarī, ap plkst. 00.00 pa telefonu viņu izsauca vīrietis un viņš atbrauca pēc izsaukuma uz Daugavpils mikrorajonu Jaunā Forštadte. No turienes viņš aizveda divus vīriešus un divas sievietes uz lombardu Viestura ielā, Daugavpilī. Viņš gaidīja viņus ap 15 minūtēm, kamēr lombardā viņi kārtoja nepieciešamos dokumentus, pēc tam aizveda atpakaļ viņus un Jauno Forštadti.

/pers. L/ (*/pers. L/*) paskaidroja, ka divi vīrieši, par kuriem viņš sniedza liecības, ir /pers. B/ un /pers. F/, kuri /pers. L/ liecību sniegšanas laikā atradās tiesas sēdes zālē un uz kuriem liecinieks /pers. L/ ir norādījis, sniedzot liecības.

[3.9] No 2015. gada 25. maija apskates protokola izriet, ka tika apskatīts videoieraksts uz DVD diska, kuru 2015. gada 25. maijā iesniedza SIA "Fortes-7". Videoierakstā redzams, ka pulksten 00.30.17 ceļa malā, pie gājēju celiņa apstājās taksometrs. Uzreiz pēc automašīnas apstāšanās priekšējās pasažieru un aizmugurējās labās un kreisās durvis atvērās un no automašīnas izkāpa divi vīrieši un divas sievietes. Viņi pienāca pie lombarda, viens no vīriešiem pieklauvēja. Pēc tam pie lombarda loga paliek sievietes. Pulksten 00.37.21 abas sievietes atiet no lombarda lodziņa. Vienai no sievietēm rokās atrodas priekšmets, kas ir līdzīgs pasei, kurā atrodas papīra lapa baltā krāsā. Pulksten 00.37.41 abi vīrieši un abas sievietes iesēdās taksometrā, pulksten 00.38.20 taksometra automašīna aizbrauc prom (lietas 1. sējuma 23.-32. lapa).

[3.10] No 2015. gada 28. maija protokoliem par uzradīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām izriet, ka liecinieks /pers. L/ (*/pers. L/*) atpazina /pers. B/ un /pers. F/ kā vīriešus, kurus naktī no 2015. gada 23. maija uz 24. maiju viņš veda uz
lombardu Viestura ielā, Daugavpilī (lietas 1. sējuma 65.-67, 68.-70. lapa).

[3.11] 2015. gada 25. maija izņemšanas protokols apstiprina, ka SIA "Fontes-7" lombardā, Daugavpilī, Viestura iela 88/92 tika izņemta zelta ķēdīte, kura 2015. gada 24. maijā tika nodota uz /pers. J/ vārda, un pirkuma līguma Nr. P54-01240 kopija (lietas 1. sējuma 20.-21. lapa).

2015. gada 12. jūnijā izņemtā zelta ķēdīte tika apskatīta, par ko tika sastādīts apskates protokols (lietas 1. sējuma 123.-124. lapa), un 2015. gada 30. jūnijā atdota cietušajam /pers. E/, ko apliecina lietā esošais paraksts (lietas 1. sējuma 126. lapa).

[3.12] Ar Daugavpils tiesas 2015. gada 21. decembra spriedumu /pers. F/ tika atzīts par vainīgu un sodīts par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 176. panta otrajā daļā, un kura faktiskie apstākļi atbilst šajā lietā konstatētajiem faktiskajiem apstākļiem (lietas 2. sējuma 52.-55. lapa). Spriedums stājies likumīgā spēkā 2016. gada 2. septembrī.

[3.13] Iepriekš norādītie pierādījumi to kopumā apstiprina faktu, ka /pers. B/ izdarīja svešas mantas nolaupīšanu personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās ar /pers. F/.

[3.14] Faktu, ka apsūdzētā izdarītā mantas nolaupīšana ir saistīta ar vardarbību, pierāda 2015. gada 18. jūnija eksperta atzinums Nr. 113-P, saskaņā ar kuru cietušajam /pers. E/ konstatēti šādi miesas bojājumi: kreisās acs rajonā asinsizplūdums, apakšlūpas nobrāzums, deguna kaulu lūzums. Minētie miesas bojājumi pēc sava rakstura kopumā pieskaitāmi viegliem miesas bojājumiem, kas izraisījuši veselības traucējumu uz laiku no septiņām līdz 21 dienai. Augstākminētie miesas bojājumi varēja rasties cietu trulu priekšmetu ar ierobežotu saskares virsmu traumatiskas iedarbības rezultātā, pieliekot traumatiskus spēkus sejas apvidū, iespējams, lēmumā norādītajā laikā un apstākļos. Šie miesas bojājumi varēja rasties ne mazāk kā no trim traumatiskām sitiendarbībām. Noteikt konkrētu traumatisko priekšmetu, miesas bojājumu iegūšanas secību pēc iesniegtiem medicīniskiem dokumentiem nav iespējams, jo miesas bojājumi precīzi nav aprakstīti. Cietuša/pers. E/ asinīs tika konstatēta 0,01 promile etilspirta (lietas 1. sējuma 74.-75. lapa).

[3.15] Tātad, tiesas izmeklēšanas laikā ir iegūti pierādījumi faktam, ka /pers. B/ izdarīja svešas mantas nolaupīšanu, kas saistīta ar vardarbību (laupīšanu), pēc iepriekšējas vienošanās personu grupā.

[3.16] Tiesas sēdē pēc /pers. B/ un viņa aizstāvja lūguma tika nopratināta lieciniece /pers. H/, kura liecināja, ka 2015. gada 23. maijā, ap pulksten 16.00 pie viņas ciemos atnāca viņas paziņa /pers. B/, lai apsveiktu viņu ar gaidāmo dzimšanas dienu, kura viņai ir 25. maijā. /pers. B/ pavadīja pie viņas visu vakaru, nakti un aizgāja nākamajā dienā. Visu šo laiku /pers. B/ nekur nebija izgājis no viņas dzīvokļa.

Tiesa atzīst norādītās liecības par nepatiesām, kas dotas ar nolūku palīdzēt /pers. B/ izvairīties no atbildības, jo liecinieces /pers. H/ sniegtās liecības ir pretrunā ar liecinieku /pers. J/ un /pers. K/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegtajām liecībām, kā arī ar liecinieka /pers. L/ (*/pers. L/*) sniegtajām liecībām, no kurām izriet, ka nakti no 2015. gada 23. maija un 2015. gada 24. maiju /pers. B/ pavadīja kopā ar /pers. F/, /pers. J/ un /pers. K/.

[4] Nosakot soda veidu /pers. B/, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, proti, ka laupīšana ir visbīstamākais mantas nolaupīšanas veids, šajā gadījumā tas ir saistīts ar miesas bojājumu nodarīšanu cietušajam, noziedzīga nodarījuma rezultātā cietušajam tika nodarīti ne tikai miesas bojājumi, bet arī ir nodarīts materiālais un morālais kaitējums. Turklāt, nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā apsūdzētā personību – iepriekš bija sodīts par noziedzīgo nodarījumu un administratīvo pārkāpumu izdarīšanu, izdarīja viņam inkriminēto laupīšanu policijas kontroles izciešanas laikā pēc iepriekšēja sprieduma (lietas 1. sējuma 114.-117., 180.-183. lapa), ir izvairījies no tiesas (lietas 2. sējuma 30. lapa).

Ņemot vērā minēto, /pers. B/ ir nosakāms sods brīvības atņemšanas veidā, ar probācijas uzraudzību, nepiemērojot mantas konfiskāciju.

[4.1] Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā, ka /pers. B/ atbildību mīkstinošie apstākļi netika konstatēti. Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu /pers. B/ atbildību pastiprina apstāklis, ka viņa izdarītais noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

Ņemot vērā minētos apstākļus, apsūdzētajam ir nosakāms sods Krimināllikuma 176. panta otrajā daļā noteiktās sankcijas ietvaros, proti, brīvības atņemšana uz diviem gadiem, un probācijas uzraudzība uz diviem gadiem.

[4.2] Ņemot vērā, ka šajā lietā inkriminēto noziedzīgo nodarījumu /pers. B/ izdarīja pirms viņa notiesāšanas ar Daugavpils tiesas 2016. gada 24. marta spriedumu krimināllietā Nr. 11181146214, apsūdzētajam ir nosakāms galīgais sods, pamatojoties uz Krimināllikuma 50. panta piekto daļu, daļēji saskaitot šajā spriedumā un Daugavpils tiesas 2016. gada 24. marta spriedumā piespriestos sodus.

[5] Tiesas sēdē cietušais /pers. E/ pieteica materiālā kaitējuma kompensāciju 100 *euro* apmērā un morālā kaitējuma kompensāciju 200 *euro* apmērā. Kaitējuma kompensācija pilnā apmērā tika piedzīta no /pers. F/ ar Daugavpils tiesas 2015. gada 21. decembra spriedumu. Tādēļ cietušā kaitējuma kompensācijas pieteikums izskatāmajā lietā ir atstājams bez izskatīšanas.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527. - 530. pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. B/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 176. panta otrajā daļā, un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz diviem gadiem un ar probācijas uzraudzību uz diviem gadiem.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 50. panta piekto daļu, noteikt /pers. B/ galīgo sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot šajā spriedumā piespriesto sodu ar sodu, kas noteikts ar Daugavpils tiesas 2016. gada 24. marta spriedumu krimināllietā Nr. 11181146214, - brīvības atņemšana uz diviem gadiem vienu mēnesi un probācijas uzraudzība uz diviem gadiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz trīs gadiem.

Ieskaitīt /pers.B/soda izciešanas laikā viņa apcietinājumu un soda izciešanas laiku pēc iepriekšēja sprieduma no 2016. gada 3. februāra līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Drošības līdzekli /pers. B/ atstāt negrozītu – apcietinājumu.

/pers. E/ kaitējuma kompensācijas pieteikumu atstāt bez izskatīšanas.

Pirkuma līguma kopiju un kompaktdisku ar videonovērošanas kameras ierakstu glabāt kopā ar lietu.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas – 2016. gada 26. septembra Latgales apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Daugavpils tiesā.

Tiesnese J. Baufale